

РЕШЕНИЕ

№ 7643

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6333** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „К и К“ ООД срещу Решение № 000030-4981/19.06.2023 г. на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите (НАП). Излагат се съображения, че органът незаконосъобразно е оставил без уважение искането за допълване на решение № 000030-4573/02.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, касаещо дължимата законна лихва от датата на подаване на поканата до датата на изплащане по банковата сметка на искателя. Твърди се, че още с поканата за възстановяване на недължимо платени суми е направено искане за произнасяне по законната лихва и административният орган е дължал произнасяне по основателността на искането, което не е направено. Позовава се на чл. 92, ал. 4 ЗХ, който намира приложение и за недължимо платените такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ. С допълнение към жалбата се поддържат доводи за нищожност. По делото е налична жалба на „К и К“ ООД срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите да се допълни решение № 000030-45731/02.06.2023 г.

Жалбата се поддържа в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя. Иска се да се постанови решение, с което да се отмени атакуваното решение и да се върне преписката със задължителни указания относно тълкуването и прилагането на закона. Жалбоподателят претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – Изпълнителния директор на НАП се представлява от юрисконсулт С.,

която моли за отхвърляне на жалбата, представя писмени бележки, които поддържа. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалване, което е прието и в Определение № 9100 от 29.09.2023 г. на Върховния административен съд, Пето отделение по адм. дело № 8626/2023 г.

В конкретния случай от представената по делото административна преписка се установява следното :

„К и К“ ООД е подало искане вх. № 26-К472/01.04.2022 г. за възстановяване и/или за прихващане на неоснователно заплатена на 27.05.2021 г. държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ, която е в размер на 100 000 лева. В искането е отразено, че същото представлява покана за изпълнение по чл. 84, ал. 2 ЗЗД, поради което на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД се дължи законната лихва от датата на поканата до датата на изплащане на сумата по посочената от кредитора сметка.

Последвало е издаване на решение № 000030-4025/21.04.2022 г. на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, с което е оставено без уважение подаденото искане за възстановяване на платената държавна такса.

Постановено е решение № 4006/15.06.2022 г. по адм. д. № 4049/2022 г. по описа на АССГ, с което е отменено горепосоченото № 000030-4025/21.04.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, като преписката е върната на органа, който следва да възстанови недължимо платената държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ. Проведен е касационен контрол, при който е постановено решение № 5279/18.05.2023 г. по адм. д. № 9246/2022 г. по описа на ВАС, с което е оставено в сила първоинстанционното решение.

С оглед дадените указания от съда, е издадено решение № 00030-4573/02.06.2023 г. от изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, с което е уважено искането на „К и К“ ООД за възстановяване на недължимо платената сума в размер на 100 000 лева.

Подадена е молба вх. № 26-К-472-2/06.06.2023 г. на „К и К“ ООД, с която на основание чл. 62, ал. 1 АПК се иска допълване на решение № 00030-4573/02.06.2023 г. от изпълнителния директор на НАП, касаещо произнасяне по отношение на дължимите лихви за забава в размер на законната лихва, дължима от датата на поканата до датата на изплащане. В тази молба е акцентирано, че в искането от 01.04.2022 г. е претендирано изплащане на лихва за забава, но органът не се е произнесъл.

Последвало е издаване на Решение № 00030-4981/19.06.2023 г. от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане вх. № 26-К-472-2/06.06.2023г. за допълване на решение № 00030-4573/02.06.2023 г. по отношение на дължимата законна лихва.

Органът е приел, че съдът не е давал указания по тълкуването и прилагането на закона, изразяващи се в уважаване на молбата за изплащане на законна лихва. Развиват доводи, че не се дължат лихви за забава, тъй като ЗДТ и ЗХ не регламентират плащането на такива, а нормите на чл. 84 и ал. 86 ЗЗД се отнасят за правоотношения от частен характер. Допълнително се посочва, че редът по ДОПК е неприложим за настоящия случай.

При така установените факти съдът счита следното :

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички

основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Съгласно чл. 62, ал. 1 от АПК преди изтичане на срока за обжалване административният орган може да отстрани допуснати непълноти в акта. За нанесените промени се съобщава на заинтересованите лица. Решението за допълване подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред. Законодателят не е предвидил изрично по чий почин следва да бъде инициирано искането за допълване, единствено в хипотеза, при която допуснатите непълноти в акта се извършват от страна на административния орган по негова инициатива, е предвидено задължителното съобщаване на заинтересованите лица /арг. Чл. 62, ал. 1, изр. второ АПК/ с оглед осъществяване субективното право от обжалване на решението за допълване по реда на АПК. Следователно, при положение, че искането за допълване диспозитива на решението в настоящия случай е извършено преди изтичане на срока за обжалване на административния акт /Решение за ново произнасяне на основание чл.173, ал.2 от АПК по влязло в сила съдебно решение № 000030-4573/02.06.2023 г. на Изпълнителния директор на НАП/, направено е от страна в административното производство, то за административния орган е възникнало задължение от разглеждането й. Обстоятелството, че жалбоподателят не е подал жалба срещу Решението от 02.06.2023 г. не води до недопустимост на подадената от дружеството молба с искане за допълване диспозитива на гореописаното решение. Това е така, тъй като в разпоредителната част се уважават останалите претенции, а именно възстановяване надвнесени суми.

При извършена задължителна проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК съобразно представените от страните доказателства, намира, че за оспорения административен акт не са налице снованията за оспорване по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на административния акт.

Съдът намира, че процесният отказ е в противоречие с материалноправните разпоредби и в този смисъл, разгледана по същество, жалбата е основателна.

Безспорно е установено, че с Решение № 5279/18.05.2023 г. на ВАС, Пето отделение, постановено по адм. д. № 9246/2022 г. съдът е оставил в сила Решение № 4006 от 15.06.2022 г. , постановено по адм.дело № 4049/2022 г. на Административен съд София – град, с което е отменено Решение № 000030-4025/21.04.2022 г. на Изпълнителния директор на НАП и е върната преписката за ново произнасяне. Същото е окончателно и е послужило като правно основание Изпълнителния директор на НАП да издаде Решение № 00030-4573/02.06.2023 г., с което е уважил искането на „К и К“ ООД за възстановяване на недължимо платената сума в размер на 100 000 лева. Доколкото в същото не се е съдържало произнасяне за дължими лихви, то в срока за обжалване е поискано от „К и К“ ООД допълване на това решение. В следствие е издадено оспореното Решение № 00030-4981/19.06.2023 г. от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане вх. № 26-К-472-2/06.06.2023г. за допълване на решение № 00030-4573/02.06.2023 г. по отношение на дължимата законна лихва.

Доколкото в Закона за хазарта (ЗХ) липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна

лихва, е налице непълнота на закона, преодолима на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА, предвиждащ че: "Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта."

При непълнота на специалния закон на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, следва да се приложат чл. 128 - чл. 130 ДОПК и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. Следователно преценката за дължимостта на лихвата и началния момент от който се дължи, следва да бъде извършена съгласно чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Невъзстановените суми в законоустановения срок се връщат със законната лихва, начислена от деня, в който е следвало да бъдат възстановени (чл. 129, ал. 6 ДОПК). Към този ред препраща и чл. 129, ал. 5 ДОПК - посочените за възстановяване с влязъл в сила съдебен акт суми се възстановяват заедно с дължимата лихва по ал. 6.

Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, вкл. и мито, не пречи приложението на ДОПК. Т. пречка би било налице единствено ако материалният данъчен закон (ЗХ) изрично изключваше дължимост на лихви, каквото изключване цитираният закон не съдържа. На основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА и предвид липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, заедно със законната лихва, следва да намери приложение чл. 129, ал. 6 ДОПК /в сочения смисъл е и Решение №4595 от 02.05.2023 г. на Върховния административен съд, Първо отделение по адм.дело №525/2023 г./.

Ето защо преписката следва да бъде изпратена на административния орган за произнасяне

Предвид изхода на делото – отмяна на обжалвания акт следва да се уважи искането на жалбоподателят за присъждане на разноски. С оглед доказателствата по делото следва ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 1910 лева разноски по делото включващи сумата от 1560 лева адвокатски хонорар с включен ДДС, 50 лева държавната такса за разглеждане на делото и 300 лева държавна такса за подадената частна жалба пред ВАС по обжалване на Определение № 6470/28.07.2023 г. на АССГ, постановено по делото.

Предвид гореизложеното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „К и К“ ООД срещу Решение № 000030-4981/19.06.2023 г. на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите (НАП)

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на административния ръководител на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите за ново произнасяне в 7 дневен срок по подаденото искане за допълване на решение № 00030-4573/02.06.2023 г. по отношение на дължимата законна лихва.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „К и К“ ООД, сумата в размер на 1910 /хиляда деветстотин и десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: